

Lukijalle.

Syyttä ei ole kiitetty yhdeksättötoista vuosisataa. Epäilemätöntä on, että kulunut vuosisata on matkaan saanut suuremman kehityksen ei ainoastaan aineellisessa, vaan myöskin älyllisessä suhteessa. Valistus on levinnyt laajempiin piireihin ja yhteishenki yhteiskunnassa varttunut.

Jos silmäilee syvemmälle, ei kuitenkaan saata olla huomaamatta myöskin tuon hyvän varjopuolta, minkä ripeä älyllinen kehitys toi seurassaan. Paitsi maanmainiota hermostuneisuutta, joka anasti itsellensä sijan miltei kaikilla elämänaloilla, oli semminkin yksi ilmiö sekä yksityisen että yhteiskunnan henkisellä alalla, joka oli omansa herättämään levottomuutta ajattelevammassa. Tuo ilmiö oli taipumus yksinomaan kääntää huomio ilmiömaailmaan, taipumus yhteiskunnallisessa elämässä arvostella ja tuomita pelkän aistillisen ymmärryksen näkökohdalta, samalla kuin syvemmälle käypä mietiskely, personallis-eetillinen pyrkimys suurimmaksi osaksi laiminlyötiin ja jätettiin harvojen valittujen osalle.

Senpä vuoksi ei ollut ihmeteltävää, että siellä täällä maailmassa nousi vastavaikutus ja että henkisiä vastavirtauksia puhkesi esiin toinen toisensa jälkeen. Niihin tulee etupäässä lukea ne uskonnolliset ja eetilliset liikkeet, jotka kuluneella vuosisadalla saivat alkunsa ja jotka vieläkin vaikuttavat yhteisyyden- ja veljellisyysyhden herättämiseksi, uskonnollisen suvaitsevaisuuden ja yksilön täydellisyydenkaipuun toiselta puolen ja toiselta puolen valoisampien ja iloisempien ehtojen luomiseksi yhteiskunnan jäsenien suurelle enemmistölle.

Vielä uuden vuosisadan sarastaessa ei tosin voida edes väittää, että henkinen uudestasentyminen olisi voittanut jalansijaa kaikkien sydämissä, vielä vähemmän, että sen toteutuminen ulkonaisessa maailmassa olisi suoritettu. Vielä näemme vain oireita siitä, että orastavia voimia puhkee ilmi ihmiskunnan tajunnassa, mutta samaiset voimat tulevat aikanaan luomaan ne uudet ihmiset ja ne uudet olosuhteet, joita ihmiskunta ikävöi.

Ajatus on kaikkien omaisuutta ja sen valo on loistava matalimpaan majaan yhtä hyvin kuin sivistyneen salonkiin, tuoden mukanaan sen elämän halun, joka seuraa korkeimmille kysymyksille virinnee mielenkiinnon jäljissä.

Tulevaisuus on alati kultaisten toiveiden aika. Tulevaisuutta kohti käänämme luottamuksella silmämme, kun nykyhetki ei ole sellainen kuin epäitsekäimmät aatoksemme ja puhtaimmat tunteemme sanovat meille, että sen pitäisi olla.

Kenpä ei siis tahtois astua niitten riviin, jotka työskentelevät niitten korkeiden ihanteiden eteen, jotka yhdeksännentoista vuosisadan renässanssi on näköpiiriimme tuonut? Arvokkaampaa tehtävää ei ole, ja »Uuden ajan» toivomuksena on palvella tuota pyrintöä.

Uusi aika aikoo olla uskonnollisen ja henkisen alan huomattavampien ilmiöiden äänenkannattajana, olletikkin aikoo lehti luoda huomiota teosoofiseen ja sille sukua oleviin liikkeisiin.

Uusi aika aikoo edelleen luoda huomiota toisiinkin liikkeisiin, jotka ovat kulttuurillisessa ja yhteiskunnallis-eetillisessä katsannossa mieltäkiinnittäviä, niinkuin raittius-, kasvat-, työväen-, nais- y. m. liikkeisiin.

Uusi aika aikoo silmällä pitää huomattavampia sen omaan ohjelmaan kuuluvia ilmiöitä kirjallisuuden, taiteen ja tieteen aloilla.

Uusi aika on sisältävä alkuperäiskirjoituksia ja valittuja suomennoksia yllä luetelluissa aineissa, uutisia samoilta aloilta sekä kaunokirjallisia kyhäelmiä.

Uusi aika aikoo käyttää arvokasta ja samalla kertaa helppotajuista kieltä eikä suinkaan käänny erityisen luokan tai erityisen puolueen puoleen; päinvastoin sen sisältö on ajottu kaikkia varten.

Uusi aika ilmestyy joka lauantai iltapäivällä 4 sivuisena, 6-palstaisessa koossa, tarvittaessa ilmoituslisälehtineen. Hinta on 1 markka neljännekseltä, irtonumero maksaa 10 penniä.

Pekka Ervast.

(*Uusi Aika* 1900, Näyttenumero, Helsingissä 3 p. Lokakuuta 1900, s. 1, palstat 1-2)